

109
-179

CITY EX d.o.o. u stečaju, Zagreb,
Donje Svetice 40, Zagreb, OIB: 99406899243
Po stečajnom upravitelju:
Zdravko Krznar

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Ambruševa 2/II
10000 Zagreb

Predmet: **Očitovanje po zaključku suda od 12.11.2018**

Stečajni postupak: **67. St-1915/16-178**

Sukladno zaključku Suda u gornjem stečajnom postupku od 12.11.2018, u naloženom roku podnosim svoje očitovanje o parničnom postupku pod brojem P-3926/12.

U gore navedenom parničkom postupku, započetom tijekom 2012. godine, HP-HRVATSKA POŠTA dd kao tužitelj traži protiv tuženika CITY EX doo naknadu štete od **411.556.000,00Kn**. Tužitelj je štetu potraživao iz nekoliko različitih osnova, a sve na ime izgubljene dobiti i to radi nepoštenog trgovanja, tržišne utakmice, broja isporučenih pošiljaka, te nepoštivanja odluka HAKOM-a.

Trgovački sud u Zagrebu je 17.rujna 2014. donio presudu kojom se odbija u cijelosti tužbeni zahtjev tužitelja.

Temeljem te presude na ispitnom ročištu društva CITY EX doo u stečaju odbijena je tražbina u istom iznosu od HP- te je društvo upućeno u parnicu koju nije pokrenulo.

Tužitelj se žalio Visokom trgovačkom sudu na donešenu presudu. Visoki trgovački sud je na sjednici vijeća održanoj 25. srpnja 2018. potvrdio presudu Trgovačkog suda u Zagrebu odnosno odbio je kao neosnovanu žalbu tužitelja te mu se nalaže da plati parnički trošak.
Prilog. Odluka VTS

Društvo CITY EX doo je ugovorom od 5.4.2013. godine povjerilo odvjetniku Borisu Anišiću zastupanje društva te mu dalo odgovarajuću punomoć. Navedenim ugovorom odvjetniku pripada odvjetnička nagrada isključivo za slučaj uspjeha u sporu što se i dogodilo te isti ima pravo naplatiti se i direktno od tužitelja, tj HRVATSKE POŠTE dd. Dopisima od 24.5.2016. i 21.9.2018. odvjetnik Anišić obavijestio je stečajnog upravitelja da ima zaključen ugovor o odvjetničkoj nagradi od 5.4.2013. godine.
Prilog: Ugovor o odvjetničkoj nagradi

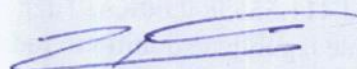
Dosuđeni odvjetnički troškovi punomoćnika, odvjetnika Borisa Anišića u parnici u kojoj je CITY EX bio tuženik (dakle, ne radi se o nekoj tražbini CITY EX-a), sukladno čl. 154. i 156. toč. 3. Stečajnog zakona, ulaze u ostale obveze stečajne mase, a čije se ispunjenje traži nakon otvaranja stečajnog postupka. Dakle, radi se o obvezi iz dvostranoobveznog ugovora, u skladu sa Ugovorom o odvjetničkoj nagradi, a prema kojem je pravo na isplatu nagrade nastalo i dospjelo pravomoćnošću presude kojom se odbija tužba, a koja pravomoćnost je nastupila tek nakon otvaranja stečajnog postupka (iz kojeg razloga tražbina nije niti mogla biti prijavljena).

Vezano uz upit punomoćnice HP-dd koja je obavijestila sud o pravomoćno okončanoj parnici, stečajni upravitelj je, temeljem svojih ovlasti i dužnosti, odlučio sukladno prije iznesenom.

U Zagrebu, 16.studenog 2018.

Stečajni upravitelj za CITY EX doo u stečaju
- Zdravko Krznar dipl.ing
Sv duh 123, 10000 Zagreb
(m: 099/2139949)
(e-mail: zdravkok13@gmail.com)

Potpis:

CITY EX d.o.o. Donje Svetice 40, Zagreb, OIB: 99406899243, zastupan po predsjedniku uprave, g. Ivanu Matošiću (u daljnjem tekstu: CITY EX d.o.o.)

i

BORIS ANIŠIĆ, odvjetnik iz Zagreba, Ilica 191B, OIB: 87537034116 (u daljnjem tekstu: ODVJETNIK BORIS ANIŠIĆ)

zaključili su sljedeći

UGOVOR O ODVJETNIČKOJ NAGRADI

Članak 1.

Ugovorne strane suglasno utvrđuju da je ODVJETNIK BORIS ANIŠIĆ preuzeo zastupanje CITY EX d.o.o. u sudskom postupku koji se vodi kod Trgovačkog suda u Zagrebu, pod brojem P-3926/2012 između tužitelja Hrvatska pošta d.d. Zagreb, Jurišićeva 13 i tuženika CITY EX d.o.o. Zagreb, Donje Svetice 40.

Ovim Ugovorom stranke utvrđuju međusobna prava i odnose povodom odvjetničke nagrade za uspjeh u zastupanju u gore navedenom sudskom predmetu.

Članak 2.

ODVJETNIKU BORISU ANIŠIĆU za zastupanje u sudskom predmetu navedenom u članku 1. ovog Ugovora pripada i dodatna odvjetnička nagrada vezana isključivo za slučaj uspjeha u sporu – pravomoćnim odbijanjem tužbenog zahtjeva, zaključenjem sudske nagodbe ili povlačenja i odricanja od tužbenog zahtjeva, a u iznosu troškova postupka koji budu određeni prema presudi Trgovačkog suda u Zagrebu koja bude donesena u gore navedenom sudskom predmetu posl.br. P-3926/2012 između tužitelja Hrvatska pošta d.d. Zagreb, Jurišićeva 13 i tuženika CITY EX d.o.o. Zagreb, Donje Svetice 40.

Gore navedenu nagradu ODVJETNIK BORIS ANIŠIĆ ima pravo naplatiti i izravno od Hrvatske pošte d.d. kao protivne strane.

Članak 3.

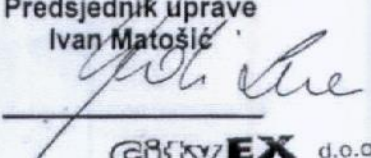
Izmjene i dopune ovog Ugovora biti će valjane samo ako su sačinjene u pismenoj formi i potpisane od strane pravilno ovlaštenih predstavnika ugovornih strana.

Članak 4.

Ovaj Ugovor sačinjen je u 2 (dva) istovjetna primjerka, od kojih svaka ugovorna strana zadržava po 1 (jedan) primjerak.

U Zagrebu, dana 05.04.2013. godine

CITY EX d.o.o.
Predsjednik uprave
Ivan Matošić

CITY EX d.o.o.
ZAGREB, Donje Svetice 40

ODVJETNIK BORIS ANIŠIĆ

ODVJETNIK
BORIS ANIŠIĆ
Zagreb, Ilica 191 B/I

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
ZAGREB

TRGOVAČKI SUD 4
U ZAGREBU
PRIMLJENO

52 Pž-2619/2017-2

12 -09- 2018

poštom — ~~ne~~ neposredno
primj. priloga
pristojba

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Ivice Omazića, predsjednika vijeća, Raoula Dubravca, suca izvjestitelja i Tatjane Kujundžić Novak, člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja HP- HRVATSKA POŠTA d.d., Zagreb, Jurišićeva 13, OIB 87939104217, kojeg zastupa punomoćnica Ana Tudorić Mejovšek, odvjetnica u Odvjetničkom društvu Divjak, Topić & Bahtijarević d.o.o., Zagreb, protiv tuženika: CITY EX d.o.o. u stečaju, Zagreb, Donje Svetice 40, OIB 99406899243, radi naknade štete u iznosu od 411.556.000,00 kn, odlučujući o tužiteljevoj žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-3926/2012 od 17. rujna 2014., u sjednici vijeća održanoj 25. srpnja 2018.

presudio je

Odbija se kao neosnovana žalba tužitelja i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-3926/2012 od 17. rujna 2014.

Obrazloženje

Prvostupanjski je sud presudio:

„I. Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

„Nalaže se tuženiku CITY EX d.o.o., Zagreb, Donje Svetice 40, da plati tužitelju HP- HRVATSKA POŠTA d.d., Zagreb, Jurišićeva 13, iznos od 411.556.000,00 kn sa zakonskom zateznom kamatom koja teče:

- na iznos od 23.250.000,00 kn od 01.01.2010. do isplate
- na iznos od 129.580.000,00 kn od 01.01.2011. do isplate
- na iznos od 140.337.000,00 kn od 01.01.2012. do isplate
- na iznos od 118.389.000,00 kn od 01.10.2012. do isplate

po stopi određenoj čl. 29. st. 2. ZOO-a koja se određuje uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za osam postotnih poena, sve u roku od 8 dana.“

II. Nalaže se tužitelju da tuženiku nadoknadi parnični trošak u iznosu od 409.375,00 kn, sve u roku od 8 dana.

III. Odbija se tuženik sa zahtjevom da mu tužitelj nadoknadi parnični trošak u iznosu od 218.750,00 kn.“

U obrazloženju se navodi da tužitelj nije dokazao kumulativno ispunjenje pretpostavki tuženikove odgovornosti za štetu zbog izmakle koristi prema odredbi čl. 1045. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ 35/05 i 41/08; dalje: ZOO) jer nije dokazao da je tuženik u razdoblju obuhvaćenom tužbom do kraja 2012. godine obavljao rezervirane poštanske usluge koje je prema odredbama čl. 2. i 9. st. 3. Zakona o poštanskim uslugama („Narodne novine“ broj: 88/09 i 61/11; dalje: ZPU) u spornom razdoblju imao pravo obavljati isključivo tužitelj. Sud opisuje koje su razlike između rezerviranih poštanskih usluga i usluga s dodatnom vrijednosti i utvrđuje da ne postoji pravomoćna odluka nadležnog upravnog tijela iz kojih bi bilo vidljivo da je tuženik obavljao rezervirane poštanske usluge. Tuženik je pružao poštanske usluge mnogim pravnim osobama, ali tužitelj nije dokazao količinu isporučenih pošiljaka niti dokazao na čemu temelji tvrdnje o brojkama isporučenih pošiljaka. Tuženik po shvaćanju suda nije pravilno obavljao poštanske usluge s dodanom vrijednosti s obzirom na to da kod takvih poštanskih usluga moraju kumulativno biti ispunjene pretpostavke iz čl. 10. st. 3. ZPU-a. Tužitelj nije dokazao kumulativno ispunjenje pretpostavki odgovornosti za štetu.

Protiv navedene presude tužitelj je podnio žalbu zbog žalbenih razloga zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja te pogrešne primjene materijalnog prava s prijedlogom da drugostupanjski sud pobijanu presudu preinači i prihvati tužbeni zahtjev odnosno ukinе i predmet vrati na ponovno suđenje. U bitnom navodi razlike između rezerviranih i usluga s dodanom vrijednosti i ukazuje na nelogičnosti da je tuženik skuplju vrstu poštanskih usluga pružao brojnim komitentima za nižu cijenu od one za rezervirane poštanske usluge. Takvo ponašanje nalazi apsurdnim i navodi da je tuženik pružao rezerviran, a ne usluge s dodanom vrijednosti. Tuženik je tek potkraj 2012. godine dobio dozvolu nadležnog tijela za obavljanje rezerviranih usluga. Sud je zanemario i činjenicu da je član uprave tuženika bio Dražen Breglec koji je bio član nadzornog odbora tužitelja četiri godine i koji je na sjednicama tog tijela aktivno sudjelovao u raspravama o kršenju rezerviranog područja poštanskih usluga koje je tužitelj bio ovlašten pružati u spornom razdoblju. Dražen Breglec bio je istodobno i državni tajnik Ministarstva pomorstva, prometa i veza kad se raspravljalo o izmjenama Zakona o pošti i tuženikovom kršenju zakona. Sud je zanemario notornu činjenicu da se usluge koje je tuženik pružao primjerice Zagrebačkom holdingu dostavljajući uplatnice za plaćanje režija ne dostavljaju jednostavnim ubacivanjem u poštanski sandučić, a ne posebnom dostavom. Sud je onemogućio tužitelja raspravljati pred sudom zabranjujući postavljanje pojedinih pitanja i odbijanjem izvođenja dokaza saslušanjem svjedoka.

Tuženik nije odgovorio na žalbu.

Žalba nije osnovana.

Pobijana presuda ispitana je u skladu s odredbom čl. 365. st. 1. i 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 148/11 – pročišćeni tekst i 25/13; dalje: ZPP) u granicama razloga navedenih u žalbama, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava.

Prvostupanjska presuda u svom obrazloženju sadrži činjenice koje su stranke iznijele i dokaze koje su predložile, koje je od tih činjenica sud utvrdio i koje je dokaze izveo i zašto i kako ih je ocijenio te koje je materijalno pravo primijenio odlučujući o zahtjevima stranaka.

Presudu je moguće ispitati te nije zahvaćena žalbenim razlogom iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a. Odlučujući o tužiteljevom zahtjevu sud je pravilno utvrdio da nisu kumulativno ispunjene pretpostavke tuženikove odgovornosti za štetu propisane odredbom čl. 1045. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05, 41/08, 125/11 i 78/15; dalje: ZOO).

Drugostupanjski sud prihvaća činjenično stanje utvrđeno prvostupanjskom presudom i primjenu materijalnog prava i u smislu odredbe čl. 375. st. 5. ZPP-a neće posebno obrazlagati presudu.

I u žalbi tužitelj ponavlja bitne činjenice iznesene tijekom postupka o nepravilnostima koje je tuženik počinio pružajući poštanske usluge. Pritom navodi određene nelogičnosti pružanja poštanskih usluga po cijenama koje su znatno niže u odnosu na rezervirane poštanske usluge koje je tužitelj pružao po višim cijenama. Apostrofira i ulogu Dražena Bregleca koji je u spornom razdoblju bio i državni tajnik u resornom ministarstvu i član nadzornog odbora tužitelja da bi potom postao i član uprave tuženika.

Sve te tvrdnje ukazuju na određene radnje tuženika koje su doista tužitelju mogli počinuti štetu. Međutim, ovaj se postupak ne vodi zbog odgovornosti Dražena Bregleca niti je zadatak ovog drugostupanjskog suda ocjenjivati njegovu odgovornost već utvrditi jesu li ispunjene pretpostavke odgovornosti za štetu.

S obzirom na tužbene navode tužitelj bi u ovom postupku morao dokazati pretpostavke odgovornosti na temelju krivnje tuženika a to znači dokazati postojanje tuženikove krivnje za nastalu štetu, protupravnost njegove radnje, uzročnu vezu i štetu. Subjekti tog odnosa bili bi tužitelj i tuženik. Tužitelj potražuje izmaklu korist, a to znači da se radi o šteti kojom je došlo do sprječavanja povećanje imovine tužitelja. Pri ocjeni izmakle koristi uzima se u obzir dobitak koji bi se mogao osnovano očekivati prema redovitom tijeku stvari ili prema posebnim okolnostima, a čije je ostvarenje spriječeno štetnikovom radnjom (čl. 1089. st. 3. ZOO-a). Pretpostavke odgovornosti za štetu moraju biti kumulativno ispunjene pa nedostatak jedne od pretpostavki ima za posljedicu neosnovanost zahtjeva za naknadu štete. Tužitelj je predložio izvođenje dokaza financijskim vještačenjem na okolnost koliko je tuženik isporučio pošiljaka za račun svojih klijenata navodeći da raspolaže podacima o količini isporučenih pošiljaka i množenjem količine s cijenom jedne pismovne pošiljke tužitelj je postavio tužbeni zahtjev. Takav način obračuna ne može biti osnova za visinu izmakle koristi niti se provođenjem financijskog vještačenja poslovnih knjiga tuženika može utvrditi izmakla korist u spornom razdoblju. Nejasno je zbog čega bi izvođenje dokaza financijskim vještačenjem poslovnih knjiga bilo potrebno za utvrđenje broja isporučenih pošiljaka. Za utvrđenje tih činjenica kao jednog od elemenata štete bilo je moguće predložiti izvođenje nekog drugog dokaza, a nejasno je koji su to podaci kojima tužitelj raspolaže o broju isporučenih pošiljaka. Za utvrđenje broja isporučenih pošiljaka nije potrebno posebno stručno znanje kojim sud ne raspolaže već je potrebno predložiti dokaze kojima se utvrđuje broj isporučenih pošiljaka. Takve prijedloge tužitelj nije podnio pa je sud pravilno odlučio odbiti prijedlog za izvođenje dokaza vještačenjem. U odnosu na pojedina pitanja svjedocima i strankama koja je sud zabranio navodi se da je prvostupanjski sud pravilno koristio svoju ovlast propisanu odredbom čl. 220. ZPP-a.

Slijedom navedenog tužitelj nije s uspjehom osporio pravno shvaćanje izneseno u pobijanoj presudi.

52 Pž-2619/2017-2

Prvostupanjski je sud, protivno žalbenim navodima, pravilnom primjenom odredbi čl. 154. st. 1. i čl. 155. ZPP-a odlučio o tuženikovim troškovima potrebnim za vođenje parnice.

Slijedom navedenog, prema odredbi čl. 368. st. 1. ZPP-a presuđeno je kao u izreci.

Zagreb, 25. srpnja 2018.

Predsjednik vijeća
Ivica Omazić, v. r.

za točnost otpavka – ovlaštteni službenik
Brankica Curman

U. B. V. 196juc